

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23C/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420201668
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6420201668.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobkyne N. G., J. XX.XX.XXXX, Y. G. K. XXX, štátny občan SR, zast. JUDr. Jozefom Bónom, advokátom so sídlom A. Hlinku 740/11, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému K. N., J. XX.XX.XXXX, Y. G. X. N. XXXX/XX, XXX XX G. Š.a, štátny občan SR, o vylúčenie z užívania domu, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 20.05.2020 žiadala, aby súd úplne vylúčil žalovaného z užívania jednopodlažného rodinného domu v katastrálnom území obce K., č. parcely XXX/X, XXX, XXX o výmere 223 m², 306 m², 286 m², č. popisné XXX, zapísané na LV č. XXXX, a to z dôvodu neustále pretrvávajúcej hrozby násilia zo strany žalovaného a v súvislosti s nutnosťou zabezpečiť pre seba a pre svoje deti bezpečný existenčný priestor, a po rozvode s násilným a bezohľadným partnerom dosiahnuť priaznivejšiu kvalitu života. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že v dôsledku autoritatívneho a agresívneho správania sa žalovaného k nej a k ich spoločnému dieťaťu, ako aj k jej synovi z prvého manželstva, Z. G., sa manželstvo, ktoré uzavrela so žalovaným dňa 09.03.2012 vyvíjalo nepriaznivo, až do nebezpečných foriem domáceho násilia, v dôsledku čoho dňa 01.06.2019 odišla zo spoločnej domácnosti a dňa 13.06.2019 podala návrh na rozvod manželstva, ktorého konanie sa vedie na tunajšom súde pod sp.zn.: 24P/18/2019. Maloletý K. pochádzajúci z manželstva je zdravotne postihnutý a odkázaný na jej nepretržitú starostlivosť. Taktiež aj jej syn Z. G. Z. po troch operáciách mozgu neschopný samostatného života, má obmedzenie na niektoré právne úkony a je tiež odkázaný na jej opateru, pričom ona je jeho opatrovníčkou. Žalovaný v apríli 2018 v afekte bezdôvodne napadol jej syna Z. G. a spôsobil mu zranenie hlavy, pre ktoré musel byť hospitalizovaný. Nemocnica podala podnet na trestné oznámenie, pričom žalovaný je obžalovaný a je voči nemu vedené trestné konanie na Okresnom súde Žiar nad Hronom, č.k.: 1T/110/2018, kde ona mala povinnosť vypovedať ako svedok o predmetnej udalosti. Žalovaný robil a stále robí na ňu a jej syna Z. hrubý nátlak a žiadal ich, aby v tejto veci nesvedčili, resp. aby bola žaloba stiahnutá. Nehnuteľnosť, z ktorej užívania žiada vylúčiť žalovaného nadobudli počas trvania manželstva v roku 2016, pričom sa jedná o jednopodlažný trojizbový rodinný dom v katastrálnom území obce K.. Do tohto rodinného domu sa nastahovala spolu so svojimi synmi pre neustále sa stupňujúce násilie zo strany žalovaného, keď opustila spoločnú domácnosť, a to trojizbový byt I. G. Š., J. W. X. N. Č.. XXXX/XX. Predmetný dom je v rekonštrukcii, avšak obývatelný. Pri úniku z bytu v G. Š. si stihla vziať len zopár osobných vecí, pričom žalovaný následne v byte vymenil zámok a do bytu ich už nikdy nepustil. Žalovaný do dnešného dňa zásadne odmieta jej a jej deťom vydať veci, ktoré im právom patria. Jej synovi Z. odcudzil počítačovú zostavu, ktorú si sám zakúpil zo svojho spätne vyplateného invalidného dôchodku. Pre toto konanie žalovaného podali so synom trestné oznámenie, pričom voči žalovanému,

ako obvinenému stále prebieha konanie. Žalobkyňa zároveň uviedla, že žalovaný v novembri 2019, počas ich neprítomnosti v dome, v čase, keď bola s dieťaťom hospitalizovaná v nemocnici, násilne odvrátil zámok, vnikol do domu a vzal všetko pracovné náradie, ktoré sa zadovážilo zo spoločných peňazí, alebo bolo darované jej príbuznými. Tiež odtiaľ zobral bločky z nákupov, porozhádzoval im osobné veci a vysypal veci zo smetného koša pred prah domu. Začiatkom decembra 2019 žalovaný opäť násilným spôsobom vnikol do domu, pričom vylomil dvere a zastrašoval ich. Žalovaný sa žalobkyni neustále vyhrážal, že pôjde spolu so synmi na ulicu, že si má hľadať nové bývanie a tiež, že zariadi, že pôjde do basy alebo na psychiatriu, a že už nikdy neuvidí maloletého K.. Maloletý syn K. sa žalovaného neprekonateľne bojí, odmieta s ním telefonovať, a už vôbec nie sa s ním stretnúť. Na základe správania sa žalovaného, polícia vyslovila žalovanému zákaz vstupu do rodinného domu v K., Č..O.. XXX na dobu 10 dní, a tiež bol žalovanému nariadený zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť 10 metrov. Na základe návrhu žalobkyne Okresný súd Žiar nad Hronom neodkladným opatrením, sp.zn.: 25C/7/2020-43 zo dňa 12.03.2020 zakázal žalovanému vstúpiť do predmetného rodinného domu, a tiež zakázal priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť krajšiu ako 10 metrov. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn.: 43Co/1/2020 zo dňa 05.05.2020 rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil.

2. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť s poukazom na aktuálne platné neodkladné opatrenie nariadené Okresným súdom Žiar nad Hronom, č.k.: 25C/7/2020-43 zo dňa 12.03.2020 o vykázaní žalovaného zo spoločného obydľia a zákazu priblíženia sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, keďže ho považuje za postačujúce. Žalovaný namietal, že argumenty a dôkazy žalobkyne sa nezakladajú na pravde a vychádzajú najmä z jej vlastných tvrdení, ktoré poskytla rôznym úradom a súdom. Medzi uvedenými dôkazmi nie je ani jeden, ktorý by právoplatne preukazoval akýkoľvek jeho skutok v rozpore s Občianskym zákonníkom, zákonom o priestupkoch, či Trestným zákonom. Žalovaný zároveň poukázal na to, že trestné konanie vedené voči nemu na Okresnom súde Žiar nad Hronom, sp.zn.: 1T/110/2018 vo veci úmyselného ublíženia na zdraví nebolo ukončené a je celé postavené na tvrdeniach žalobkyne, ktoré sú v rozpore s realitou a vyjadreniami súdneho znalca. Žalovaný tiež poukázal na to, že žalobkyňa na jeho osobu počas obdobia cca 12 mesiacov podala neúnosné množstvo oznámení o spáchaní vymyslených priestupkov a trestných činov, s úmyslom znížiť jeho vážnosť a získať argumentačnú výhodu v iných konaniach, nakoľko svoje tvrdenia nemôže oprieť o dôkazy a má za to, že takéto tvrdenia majú váhu dôkazu, pričom preukazujú výhradne jej konanie a nie konanie toho, voči komu je konanie podané. K tvrdeniam žalobkyne uviedol, že ako zvyčajne aj v iných podaniach klame a očierňuje jeho osobu, a vymýšľa si „realitu“, ktorá sa nikdy nestala. Podľa žalobcu bol dom v K. nadobudnutý a rekonštruovaný počas spoločného manželstva, avšak výhradne z jeho financií mimo BSM, ktoré nadobudol predajom bytu v Ž., ktorý dostal od rodičov. Žalovaný vo svojom vyjadrení zároveň poukázal na to, že žalobkyňa mu neumožňuje stretávanie s maloletým synom, a to i napriek tomu, že to má uložené neodkladným opatrením. Žalobkyni sa nikdy nevyhrážal, ani nedával „ultimáta“ a už vôbec nie, že poniesie nejaké „tvrdé následky“. Konanie žalobkyne považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi a motiváciou v jej konaní je docieľiť absolútnu izoláciu jeho maloletého syna a jeho, s cieľom jeho manipulácie a vykresľovania ho ako negatívnej osoby, s cieľom absolútneho odcudzenia, podať na neho čo najviac oznámení o spáchaní priestupku alebo trestného činu, v konaniach pred súdom poukazovať na prebiehajúce konanie o priestupku, trestnom čine a získať pre seba argumentačnú výhodu v ďalších konaniach, nakoľko nedisponuje žiadnymi relevantnými dôkazmi, iba tými, čo si sama vymyslela a napísala v podaniach na príslušné úrady. Motiváciou žalobkyne je tiež docieľiť rozvod manželstva, úpravu rodičovských práv tak, aby aspoň niekoľko rokov bol maloletý zverený výhradne jej takým spôsobom, aby mohla legálne ignorovať jeho rodičovské práva a naďalej prehľbovať odcudzenie syna voči nemu, a tiež docieľiť neoprávnené majetkové výhody, a to nie rovnomerným rozdelením majetku v BSM po rozvode, s poukazaním na jeho „starostlivosť a nezáujem“ o rodinu doloženú rozhodnutiami úradov.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 21.07.2020 znova zdôraznila, že návrh podala po zodpovednej úvahe, v súvislosti zabezpečiť pre seba a jej deti bezpečný existenčný priestor, a aby po rozvode s násilným a bezohľadným partnerom mohla dosiahnuť priaznivejšiu kvalitu života. Žalovaný ich z tohto domu neustále vyhadzujú, vyhráža sa tiež odpojením elektrickej energie, čím ohrozuje ich sociálne istoty. Žalovaný dokonca od nej vyžaduje platenie nájomného za užívanie ich spoločného domu a účtuje si tiež sumu za uskladnenie ich vecí v spoločnom byte. Žalovaný tiež odmieta vykonať prepis elektrickej energie na jej osobu, pričom sľúbil, že bude platiť zálohové platby na elektrickú energiu. Žalovaný to však neurobil, čím zámerne spôsobil nedoplatok a následne si svojvoľne

navýšil zálohové platby na 185,-Eur mesačne. Žalovaný sa vyhráždal odpojením elektrickej energie, odmieta znížiť zálohové platby za elektrickú energiu na nižšiu a reálnejšiu sumu, a tým ich neustále drží v strachu a neistote, čím sú neustále vystavení jeho bezohľadnej manipulácii. Vo veci ublíženia na zdraví jej staršiemu synovi Z. G. zo strany žalovaného, v konaní vedenom pod sp. zn.: 1T/110/2018 uviedla, že bolo jej povinnosťou pravdivo vypovedať na polícii, aj na súde. Jej syn Z. G. má zavedený v mozgu VP Shunt - prístroj na odčerpávanie nadbytočného mozgového - miešneho moku a v čase tohto útoku už bol tiež po operáciách cysty a tumoru mozgu. O pravdivosti jej výpovede svedčí aj znalecký posudok vyhotovený v tomto konaní. Žalobkyňa zároveň zdôraznila, že je preukázané, že predchádzajúce spolužitie bolo neznesiteľné a stále existuje hrozba násillia.

4. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 28.04.2021, na ktorom podanú žalobu prejednal za účasti sporových strán. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní zároveň upresnil petiu žaloby, a žiadal, aby súd úplne vylúčil žalovaného S.. K. N., J.. XX.XX.XXXX z užívania nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, vedeného katastrálnym odborom Okresného úradu v Banskej Štiavnici, pre katastrálne územie K., a to rodinného domu, súpisné číslo XXX, ako aj parcely registra C, parcelné číslo XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 223 m², parcely registra C, parcelné číslo XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 306 m², parcely registra C, parcelné číslo XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 286 m², na obdobie do právoplatného rozdelenia a vyporiadania BSM, najneskôr do 16.03.2024, t.j. do troch rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 24P/18/2019 o rozvod manželstva. Zároveň právny zástupca žalobkyne žiadal, aby súd uložil žalovanému, aby nezasahoval N. G., J.. XX.XX.XXXX do výkonu jej vlastníckych práv k hore uvedeným nehnuteľnostiam a uložil mu povinnosť, aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov. Súd tento procesný návrh právneho zástupcu žalobkyne v rozsahu, ktorým žiadal, aby súd uložil žalovanému, aby nezasahoval žalobkyni do výkonu jej vlastníckych práv k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam, a ktorým žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť, aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov, posúdil v súlade s § 140 ods. 1 CSP ako zmenu žaloby, ktorú uznesením vyhláseným na pojednávaní za účasti sporových strán nepripustil.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k.: 25C/7/2020-43 zo dňa 12.03.2020, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.: 43Co/1/2020-74 zo dňa 05.05.2020, s rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k.: 24P/18/2019-477 zo dňa 12.02.2021, s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn.: 1T/110/2019 a sp.zn.: 4T/63/2020, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn.: 25C/7/2020 súd zistil, že uznesením zo dňa 12.03.2020 č.k.: 25C/7/2020-43 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému, aby nevstupoval do obydllia žalobcu, do rodinného domu v katastrálnom území obce K., číslo parcely XXX/X, XXX, XXX o výmere 223 m², 306 m², 286 m², č. popisné 169, zapísané na LV č. XXXX. Súd uložil žalovanému, aby sa nepribližoval k žalobcovi na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov a zároveň poučil žalovaného, že môže podať žalobu voči žalobcovi na ochranu svojich vlastníckych, či užívacích práv v danej nehnuteľnosti, a toto neodkladné opatrenie na návrh niektorej z procesných strán môže súd zrušiť v prípade, že odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

7. Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn.: 24P/18/2019 súd zistil, že rozsudkom č.k.: 24P/18/2019-477 zo dňa 12.02.2021, právoplatným dňa 16.03.2021, súd manželstvo N. N., J.. XX.XX.XXXX M. K. N. J.. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa 09.03.2012 rozviedol a zároveň upravil práva a povinnosti k maloletému K. N., J.. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva.

8. Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn.: 1T/110/2018 súd zistil, že dňa 08.11.2018 bola voči S.. K. N. Okresnou prokuratúrou v Žiari nad Hronom podaná obžaloba pre prečin ublíženia na zdraví, ktorého sa mal žalovaný dopustiť voči Z. G., J.. XX.XX.XXXX. V tomto konaní zatiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

9. Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn.: 4T/63/2020 súd zistil, že voči S.. K. N. bola Okresnou prokuratúrou v Žiari nad Hronom dňa 04.06.2020 podaná obžaloba pre prečin krádeže, ktorého sa mal žalovaný dopustiť voči poškodenému Z. G., J.. XX.XX.XXXX. V tomto konaní zatiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

10. Z upovedomenia o podaní obžaloby zo dňa 15.04.2021 súd zistil, že Okresná prokuratúra v Žiari nad Hronom upovedomila žalobkyňu o podaní obžaloby voči S.. K. N. pre prečin nebezpečného prenasledovania.

11. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní poukázala na to, že spolu so svojimi synmi neustále čelí útokom zo strany žalovaného, ktorý ich vyhadzuje z rodinného domu a ohrozuje ich sociálne istoty. Zároveň žiadal od žalobkyne, aby platila nájomné za užívanie predmetného rodinného domu, a tiež si účtuje nájomné za veci žalobkyne, ktoré zostali v ich byte. V súčasnej dobe sú za rôzne útoky voči žalobkyňi a jej deťom voči žalovanému podané na Okresnom súde v Žiari nad Hronom tri obžaloby, pričom uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Banskej Štiavnici sp.zn. ČVS: ORP-261-BS-ZH-2020 bolo voči žalovanému vznesené obvinenie za prečin nebezpečného prenasledovania a dňa 15.04.2021 bola na Okresný súd Žiar nad Hronom podaná obžaloba za tento prečin, konanie je vedené pod sp.zn.: 4T/30/2021. Keďže útoky žalovaného voči žalobkyňi sa stupňujú a priamo sa dotýkajú aj rodinného domu v K., je obava, že tieto útoky by mohli v budúcnosti prerásť z verbálnej podoby do vážnejšieho protiprávneho konania, preto žiada úplne vylúčenie žalovaného z užívania rodinného domu č. 169 v K.. Protiprávne konanie žalovaného je podľa žalobkyne preukázané listinnými dôkazmi, a tiež môže byť preukázané výpoveďou svedkyne F. Z. H., ktorú žalobkyňa navrhla v konaní vypočuť. Podľa vyjadrenia žalobkyne, i napriek uloženému zákazu priblíženia sa na vzdialenosť 10 metrov, ako aj zákazu priblíženia sa k rodinnému domu, im žalovaný robí neustále rôzne schválnosti, napr. zrušil im trvalý pobyt na adrese X. N. Č.. XXXX/XX I. G. Š.. Žalovaný tiež žalobkyňi posielal neustále výhražné e-maily alebo listy, v dôsledku čoho žijú v neustálom strachu a strese.

12. Žalovaný na pojednávaní zdôraznil, že neexistuje žiaden právny základ na to, aby bol vylúčený z užívania rodinného domu v Prenčove, pričom zatiaľ nepadlo žiadne rozhodnutie v trestných a priestupkových konaniach, v ktorých by bol uznaný za vinného na základe tvrdenia žalobkyne. Uložené neodkladné opatrenie o zákaze priblíženia sa k žalobkyňi považuje nateraz za postačujúce. Zároveň zdôraznil, že žalobkyňa na neho podáva neustále nejaké trestné oznámenia alebo oznámenia o priestupkoch, ktoré používa ako dôkazy aj v tomto konaní, pričom má za to, že vo vzťahu k nemu platí prezumpcia neviny. Poprel akékoľvek vyhrážanie sa voči žalobkyňi a podanie žaloby zo strany žalobkyne považuje za účelové, a to v snahe získať pre seba výhody tým, že on bude vylúčený z užívania predmetného rodinného domu. Žalobu žiadal zamietnuť a o trovách konania žiadal rozhodnúť tak, že každá zo strán sporu si nahradí svoje trovy konania.

13. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

14. Podľa § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

15. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

16. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

Podľa článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vlastnícke právo je jedným zo základných práv každého občana, pričom všetky formy vlastníctva sú rovnocenné a požívajú rovnakú právnu ochranu. Vlastnícke právo je možné obmedziť iba za zákonom stanovených podmienok a v nevyhnutnom rozsahu.

Podľa § 146 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd. Ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k

manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa článku 2 ods. 1 CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

Podľa článku 3 ods. 1, 2 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

Podľa článku 4 ods. 1, 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

17. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd v súlade s § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčil žalovaného z užívania rodinného domu, a to s poukazom na fyzické a psychické násilie, ktorého sa mal dopustiť žalovaný. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že strany sporu počas manželstva nadobudli rodinný dom súp. č. XXX, postavený na parcele registra C KN parc. č. XXX/X a pozemky zapísané v registri C KN ako parc. č. XXX/X, Č.. XXX M. Č.. XXX, všetky nehnuteľností zapísané na LV č. XXXX I. H..Ú.. K.. Medzi stranami nebolo sporné, že ich manželstvo bolo rozvedené právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 24P/18/2019-477 zo dňa 12.03.2021, pričom k vyporiadaniu ich bezpodielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX doposiaľ nedošlo, vzhľadom na čo patria predmetné nehnuteľnosti stále do rozvodom zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. Sporné nebolo ani to, že predmetný rodinný dom v súčasnosti užíva žalobkyňa spolu so svojimi deťmi ako svoje obydlie, pričom žalovaný užíva ako svoje obydlie byt v G. Š., v ktorom strany sporu spoločne žili počas manželstva, predtým ako žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť a spolu s deťmi sa odsťahovala najskôr k príbuzným, a neskôr do rodinného domu v K.. Nesporné je aj to, že tunajší súd právoplatným uznesením č.k. 25C/7/2020-43 zo dňa 12.03.2020 nariadil žalovanému neodkladným opatrením bez časového obmedzenia, aby nevstupoval do predmetného rodinného domu, ktorý žalobkyňa spolu so svojimi deťmi užíva ako svoje obydlie.

18. Podľa článku 20 ods. 1 Ústavy SR, vlastnícke právo je jedným zo základných práv každého občana, pričom všetky formy vlastníctva sú rovnocenné a požívajú rovnakú právnu ochranu. Obsahom vlastníckeho práva je právo vlastníka predmet vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Vlastnícke právo je možné obmedziť iba za zákonom stanovených podmienok a v nevyhnutnom rozsahu. Jedným z ustanovení, ktoré umožňujú obmedziť alebo vylúčiť bezpodielového spoluvlastníka z riadneho užívania veci je aj ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je podľa § 853 Občianskeho zákonníka analogicky aplikovateľné aj na vzťahy rozvedených manželov, ktorých bezpodielové spoluvlastníctvo dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva síce zaniklo, ale doposiaľ nebolo ešte vysporiadané. Obmedzenie, resp. vylúčenie užívateľského oprávnenia manžela, resp. bývalého manžela predstavuje závažný zásah do jeho vlastníckeho práva, pričom sa jedná o výnimočný zásah do práv spoluvlastníka, ktoré mu vyplývajú z ustanovení § 123 a 144 Občianskeho zákonníka v záujme ochrany práva na život a zdravie blízkych osôb. Podmienkou aplikácie § 146 ods.

2 Občianskeho zákonníka je, že vo vzťahu k manželovi, resp. bývalému manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnej domácnosti, dochádza k fyzickému alebo psychickému násiliu, prípadne k hrozbe takýmto násilím, ktoré odôvodňujú možnosť vylúčenia z užívania spoločného obydli. Zákonnými podmienkami aplikácie tohto ustanovenia sú: 1. existencie bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu strán sporu k domu alebo bytu; 2. existencia spolužitia strán sporu v dome alebo byte; 3. existencia a realizácia fyzického alebo psychického násillia, alebo existencia hrozby takéhoto násillia voči manželovi, resp. bývalému manželovi alebo osobe blízkej, ktorá býva v spoločnom dome, nachádzajúcom sa v bezpodielovom spoluvlastníctve; 4. neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia s poukazom na existenciu fyzického alebo psychického násillia. Aby súd mohol žalobe podanej v zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyhovieť musia byť splnené všetky vyššie uvedené zákonné podmienky, a to kumulatívne, pričom dôkazná povinnosť zaťažuje žalobcu, ktorý sa žalobou domáha obmedzenia alebo vylúčenia žalovaného z užívacieho práva. Základným predpokladom, aby súd mohol žalobe podanej v zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyhovieť, je skutočnosť, aby osoby medzi ktorými dochádza k násilliu, či už fyzickému alebo psychickému alebo k hrozbe takýmto násillím, žijú spoločne v spoločnom dome alebo byte, teda podmienka existencie spolužitia strán sporu v čase rozhodovania súdu o podanej žalobe. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že táto základná podmienka v danom prípade splnená nie je, keďže predmetný rodinný dom v K. užíva ako svoje obydlie len žalobkyňa (žalobca býva v byte v G. Š.). Už vzhľadom na túto skutočnosť, žalobe nebolo možné vyhovieť, súd preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19. Vzhľadom na nesplnenie základného zákonného predpokladu pre to, aby súd mohol podanej žalobe vyhovieť, ktorým je spolužitie strán sporu v čase rozhodovania súdu, nebolo potrebné zaoberať sa ďalšími podmienkami nevyhnutnými pre úspešnosť žaloby. V konaní preto nebolo potrebné zaoberať sa existenciou a intenzitou páchaného násillia, prípadne existenciou hrozby násillia, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že v prejednávanom prípade nie je splnená základná podmienka, ktorou je spolužitie osôb, medzi ktorými dochádza k násilliu alebo hrozbe násillia.

20. Na záver súd pre úplnosť dodáva, že pokiaľ by aj boli splnené všetky zákonné predpoklady vyplývajúce z § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s prihliadnutím na vydané neodkladné opatrenie, ktorým súd bez časového obmedzenia nariadil žalovanému nevstupovať do obydli žalobkyne, nebolo by možné žalobe podanej v zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyhovieť, keďže vylúčenie žalovaného z užívania predmetného domu by bolo v čase rozhodnutia súdu (§ 217 ods. 1 CSP) zabezpečené vydaným neodkladným opatrením. Voľba prostriedku procesnej ochrany práv vlastníka (teda druhu žaloby) závisí od toho, akým spôsobom je treťou osobou (žalovaným) zasahované do vlastníckeho práva vlastníka (žalobcu). Zvolenie vhodného prostriedku ochrany je výlučne na žalobcovi, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno, a ktorý v prípade nevhodne zvoleného prostriedku svojej ochrany znáša aj následky s tým spojené v podobe rozhodnutia, ktorým súd podanú žalobu zamietol.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

23. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Hoci súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, následkom čoho by vznikol žalovanému nárok na náhradu trov konania, keďže žalovaný v konaní vyhlásil, že si nárok na náhradu trov konania neuplatňuje, súd preto s poukazom na § 257 CSP žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

25. Nakoľko súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal, postup podľa § 262 ods. 2 CSP sa neuplatní a súd nebude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodovať o výške trov konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).